

gerne konferere om, hvorvidt der ikke var Mulighed for, at vi kunde faa 2 eller 3 af de bedste og største og mest trængende Realskoler, som ikke have Statsunderstøttelse, med allerede i Aar. En definitiv Ordning af Realskolespørgsmaalet maa jo vente til næste Aar; men i Aar vil det af mange Grunde være meget ønskeligt at faa 2 eller 3 tagne med, og det kan til dels ske ved det Beløb, som er kommet tilovers fra de kommunale Realskoler; i alt Fald bliver det, som skal ydes fra Statens Side, ganske ubetydeligt.

Hvad Teaterspørgsmaalet angaar, kan jeg ikke sige andet, end at jeg i og for sig sympatiserer med den Tanke, at Provinserne — altsaa i Øjeblikket Aarhus — fik noget Statstilskud. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Aarhus (Høegh-Guldberg) i, at det er ikke saa heldigt for vort Land, at vor forholdsvis for store Hovedstad er det eneste Kulturcentrum, og at det vilde være af ikke ringe Betydning for vort nationale Livs Sundhed og Styrke, om der ogsaa blev andre Kulturcentre her i Landet med en delvis Uafhængighed. Ganske vist vil det i saa Henseende ikke være fuldstændig afgørende, om der blev Tale om Statsunderstøttelse eller ikke; man kan jo dog ikke komme til en saa stor Statsunderstøttelse, at man kan stille store Krav i Retning af Garantier for store kunstneriske Præstationer, national Kunst o. s. v., men det vilde dog altid indeholde nogen moralsk Garanti, naar et Teater faar Statsunderstøttelse. Jeg er altsaa i og for sig stemt for det og vilde ønske, at vi havde Raad dertil. Jeg tror ogsaa, at hvis der kun var Tale om dette enkelte Sted eller i alt Fald kun om et Par Byer uden for Hovedstaden, kunde jeg faa min Kollega, Finansministeren, til at gaa med til Sagen, men Ulykken er den, at det er saa vanskeligt at vide, hvor man skal standse, naar man først har begyndt. Jeg kan derfor ikke i Øjeblikket tage endelig Stilling til Sagen, men maa konferere med min Kollega, Finansministeren, herom, og vor Stilling vil selvfølgelig ogsaa blive noget afhængig af den Stilling, der indtages af dette høje Ting.

E. Sørensen: Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem for Aarhus (Høegh-Guldberg) vilde skænke mig Meddelelsen om Saksjøbing Teater. Det kan jo dog have lige saa megen Interesse at høre, hvad en bekendt og anset Forfatter har udtalt om Saksjøbing Teater, som at høre hvad han har sagt om Aarhus Teater.

Saksjøbing er dog ogsaa en By her i Landet, og man skulde tro, at det maatte interessere det ærede Medlem for Aarhus, at man ogsaa i Saksjøbing har den samme levende Interesse som i Aarhus for at skaffe den sceniske Kunst den smukkeste mulige Ramme i et smukt Teater. Det ærede Medlem udtalte, at min Betragtning, at give vi først til Aarhus Teater, vil der ogsaa komme Krav fra andre Steder, vilde betyde, at Kjøbenhavn bliver ved at vokse sig stadig større og større. Jeg tror nu, at Kjøbenhavns Vækst vil fortsættes ganske uforandret og ikke blive hemmet, om vi aarlig betale Aktieselskabet „Aarhus Teater“ 25,000 Kr.; det vil sikkert hverken hemme eller fremme Kjøbenhavns Udvikling. I øvrigt hørte jeg selvfølgelig med stor Interesse paa det ærede Medlems Fremstilling, men jeg maa tilstaa, at jeg fik ikke stort mere ud deraf, end at der var en vis Frygt hos det ærede Medlem for, at manovre i Aarhus havde gjort et større Skridt, end man egentlig kunde magte, havde strakt sig noget videre, end rigtigt kunde være. Jeg oplyste, at det viste sig, at Forestillingsindtægten havde været indtil 50 pCt. større end kalkuleret, men det ærede Medlem indvendte, at man mærkede allerede nu, at Kalkulen ikke slaar til. Det ærede Medlem udtalte endvidere, at man mærkede, at for at skaffe Teatret Besøg, maatte man til næste Aar have et større og bedre Skuespillerselskab end det nuværende. Det synes altsaa, at man har regnet med ret imaginære Størrelser. Man har ment, at naar man fik et flot og elegant Teater, vilde dermed alt være godt, men at der skulde være nogen særlig Anledning for os til at bidrage med et virkelig betydeligt Statstilskud, fordi man mulig har regnet fejl, turde være meget tvivlsomt. Det ærede Medlem mente, at det havde ingen Betydning, at der ikke mere spilledes Komedie paa det gamle Teater, da det jo alligevel ikke kunde konkurrere med det ny, men jeg ser da saa meget mindre, hvorfor man skal være saa ængstelig for det ny Teaters finansielle Forhold. En By, der som Aarhus har 50,000 Indbyggere og er meget velhavende, har sikkert altid været et godt og meget søgt Sted for Skuespillerselskaber; naar nu alt bliver koncentreret i det ny Teater, der i Tilgift har den overordentlig smukke og bekvemme Tilskuerplads, hvorfor skulde det saa pludselig være blevet saa vanskeligt at faa Folk i Aarhus til at gaa i Teatret fremfor i Variété, at det ikke mere skulde kunne betale sig at spille i Aarhus. Jeg ser ikke